

Πέρασαν λοιπόν οι εκλογές και τα κόμματα επιδόθηκαν σε εξωφρενικές αναλύσεις εκτός τόπου και χρόνου των εκλογικών αποτελεσμάτων και των μηνυμάτων, που έστειλε ο ταλαίπωρος και σκληρά δοκιμαζόμενος λαός. Ακούγοντας τις ανακοινώσεις, έχω μείνει έκπληκτος από το γεγονός, ότι τα στελέχη και ιδίως οι ηγεσίες των κομμάτων συνεχίζουν, να ζουν στον γυάλινο κόσμο τους μακριά από τις ανάγκες και τις προσδοκίες των πολιτών, που πληρώνουν τις άστοχες πολιτικές τους. Τα κυβερνητικά κόμματα μετά τις ευρωεκλογές δήλωσαν, ότι πήραν το μήνυμα, αλλά πανηγύρισαν, γιατί η σταθερότητα δήθεν δεν απειλήθηκε. Δυστυχώς από ότι φαίνεται κανένα μήνυμα δεν πήραν και δεν ανέλυσαν σωστά την βούληση των πολιτών. Προσπαθούν μάλιστα με επικοινωνιακού τύπου ανασχηματισμούς, να αλλάξουν το κλίμα, ενώ το πρόβλημα είναι η αλλαγή οικονομικής πολιτικής άμεσα. Την στιγμή,κατά την οποία οι δανειστές μας με πρώτο το ΔΝΤ ζήτησαν

αμέσως μετά τις εκλογές νέα μέτρα δημοσιονομικής βαρβαρότητας, τα κόμματα, που στηρίζουν την κυβέρνηση, δεν σηκώνουν το ανάστημά τους, για να δηλώσουν σε αυτούς, ότι πρέπει, να σταματήσουν, να οδηγούν με τις απαιτήσεις τους στην διάλυση και αποσύνθεση της ελληνικής κοινωνίας και δεν διεκδικούν εδώ και τώρα αποφασιστικά επιτέλους, μια νέα ρύθμιση του δυσβάστακτου δημοσίου χρέους, με συμφωνημένο κούρεμα του μαζί τους.

Δεν διαφαίνεται μάλιστα, να αποφασίζουν μια άμεση αλλαγή της απαράδεκτης οικονομικής πολιτικής των υπερφορολογήσεων και της άγριας και αδιέξοδης λιτότητας, η οποία οδήγησε την χώρα μας αλλά και την Ευρωζώνη σε αποπληθωρισμό. Τώρα ξυπνώντας αργά, η ΕΚΤ τρέχει βεβαίως και δεν φτάνει, να μαζέψει τα ερείπια των επιλογών του ιερατείου του Βερολίνου, με αδύναμες και άτολμες παρεμβάσεις ποσοτικής χαλάρωσης. Δεν τολμούν, να ξεκαθαρίσουν λοιπόν αμέσως οι κυβερνητικοί εταίροι, αφού υποστηρίζουν, ότι πήραν ήδη το μήνυμα, τί θα γίνει επιτέλους με τους κεφαλικούς και εξοντωτικούς φόρους και τα χαράτσια, που έχουν επιβάλλει στην ημιθανή οικονομία και κοινωνία, για να επιτύχουν λογιστικά και δια της βίας πρωτογενές πλεόνασμα, που δεν στηρίζεται σε υγιή και αναπτυξιακή βάση.

Τι θα γίνει π.χ. κύριοι της κυβέρνησης με το άθλιο χαράτσι, που επιβάλλατε επί δικαίων και αδικών και το ονομάζετε τέλος επιτηδεύματος; Θα το καταργήστε άμεσα ναι ή όχι και πότε; Το συγκεκριμένο είναι ενδεικτικό του πώς αντιμετωπίζουν την οικονομική πολιτική και ολόκληρες τάξεις επαγγελματιών στο υπουργείο Οικονομικών,, αφού αδυνατώντας, να εισπράξουν ικανοποιητικά έσοδα από τους ισχυρούς, κάνουν ισοπεδωτικές και άδικες φοροεπιδρομές στους μικρούς και ευρισκόμενους σε αδιέξοδο επαγγελματίες. Αν λοιπόν κύριοι πήρατε, όπως λέτε, το μήνυμα ιδού πεδίο δόξης λαμπρό, να το αποδείξετε και να αποφύγετε την σκληρή τελική κρίση των εθνικών εκλογών, οι οποίες πλησιάζουν. Το παραπάνω βεβαίως είναι ένα μικρό μόνο παράδειγμα από τα ολέθρια σφάλματα, που χρειάζεται άμεσα, να διορθωθούν χωρίς χρονοτριβή και δικαιολογίες. **Μετανοείτε και αλλάξετε γραμμή έγκαιρα.**

Φοβάμαι όμως, ότι αυτή η καλόπιστη έκκλησή μου θα αποδειχθεί φωνή βοώντος εν τη ερήμω.

Από την άλλη η αξιωματική αντιπολίτευση **πανηγυρίζει αυτιστικά** την πρωτιά της στις ευρωεκλογές, χωρίς να διατυπώνει σοβαρή, αξιόπιστη, εναλλακτική πρόταση και χαϊδεύοντας σε ένα όργιο λαϊκισμού τα αυτιά των πάντων. Δεν γίνεται όμως έτσι, να πείσει, πως μπορεί, να κυβερνήσει σοβαρά και να καταστεί αξιόπιστος συνομιλητής εταίρων και δανειστών, με τους οποίους θα επαναδιαπραγματευθεί σκληρά υποτίθεται, αν αναλάβει οσέποτε την εξουσία. Δεν απαντά λοιπόν ποτέ, στο τί θα κάνει με την απαιτούμενη αναδιάρθρωση και μείωση του σπάταλου και υπερτροφικού κράτους, που διαθέτουμε. Με τους εκατοντάδες άχρηστους οργανισμούς, που πληρώνουν οι αγρίως φορολογούμενοι πολίτες και με τους υπαλλήλους τους, που δεν έχουν σοβαρό αντικείμενο

εργασίας και αντί να δουλεύουν μας δουλεύουν, όπως επίσης δεν απαντά, πώς θα αλλάξει το παρασιτικό και αντιπαραγωγικό κρατικίστικο καταναλωτικό οικονομικό μοντέλο, το οποίο η χώρα ανέπτυξε από το 1981 και μετά στηριζόμενο σε δανεικά, χωρίς σύνδεση αμοιβής και παραγωγικότητας και χωρίς αξιολόγηση και ανταμοιβή των αξίων, το οποίο θα μπορούσε κανείς, να το χαρακτηρίσει ειρωνικά ως αποτυχημένο υβριδικό σοσιαλισμό αλά Γκρέκα. Μα τι λέω; Αφού αυτό το μοντέλο θαυμάζουν πολλά από τα στελέχη της και ονειρεύονται, να αναβιώσουν, είναι δυνατόν ποτέ, να επιδιώξει τις αλλαγές, που απαιτούνται ο ΣΥΡΙΖΑ;

Συμπερασματικάζουν όλοι στον κόσμο τους και το μήνυμα των πολιτών χάθηκε στην διαδρομή. **Επειδή μάλιστα είναι σίγουροι, ότι δεν φταίνει ποτέ αυτοί, μάλλον θα φταίει κατά την γνώμη των ηγεσιών τους ο ταχυδρόμος, τι να πω.....**

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΜΥΝΤΑΙΟ

ΦΛΩΡΙΝΑΣ